

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Theologia Moralis, Seu Resolutio Casuum Conscientiæ

Juxta Sacram Scripturam, Canones, Et Sanctos Patres

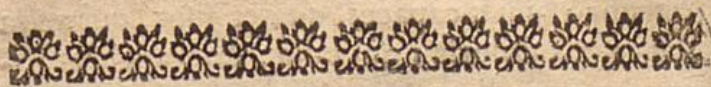
Continens Tractatus de Sacramentis Pœnitentiæ & Extremæ Unctionis;
necnon varia summorum Pontificum Decreta, contra Moralis corruptæ
propositiones, & alia

Genet, François

Parisiis, 1703

Decretum. Sacræ Congregationis Cardinalium sacri Concilii Tridentini
Interpretum.

urn:nbn:de:hbz:466:1-40817

DECRETUM.

Sacrae Congregationis Cardinalium
sacri Concilii Tridentini Inter-
pretum.

Circa Communionem Quotidianam.

CUM ad aures SS. D. N. fide dignorum
testimonio pervenerit in quibusdam
Dioecesebus vigere usum quotidianae Commu-
nionis, etiam in Feria sexta Parascevae, &
simul affirmari, eandem quotidianam Com-
munionem praecipiam esse à jure Divino, quin
etiam in illius administratione, aliquos abusus
inolvuisse, videlicet, quod aliqui, non in Ec-
clesia, sed in privatis Oratoriis, & domi, imò
cubantes in lecto, & non laborantes ulla gra-
vis infirmitatis nota sumant Sacro-sanctam
Eucharistiam, quam argentea theca inclusam
in crumena, aut secretò illis deferunt Sacer-
dotes saeculares, aut Regulares; alique in
Communionem accipiant plures formas, ac par-
ticulas, vel grandiores solito, ac tandem quis
confiteatur peccata venialia simplici Sacerdoti
non approbato ab Episcopo, aut Ordinario.
Cum autem hæc Sanctissimus consideranda
commiserit sacrae Congregationi Cardinalium
Concilii Tridentini Interpretum, eadem sacra
Congregatio, prævia matura discussione super
praedictis, unanimi sententia ita censuit: Et si
frequens, quotidianusque Sacro-sanctæ Eu-
charistiæ usus à sanctis Patribus fuerit sem-
per in Ecclesia probatus, nunquam tamen, aut
saepius illam percipiendi, aut ab ea abstinendi

Tertios singulis mensibus, aut hebdomadis dies statuerunt, quos nec Concilium Tridentinum præscripsit; sed quasi humanam infirmitatem secum reputaret, nihil præcipiens, quid cuperet, tantum indicavit, cum inquit: Optaret quidem Sacro-sancta Synodus, ut in singulis Missis Fideles adstantes Sacramentali Eucharistiæ perceptione communicarent; idque non immeritò, multiplices enim sunt conscientiarum recessus, variæ ob negotia spiritus alienationes, multæ è contra gratiæ, & Dei donæ parvulis concessa, quæ cum humanis oculis scrutari non possimus, nihil certi de cuiusque dignitate, atque integritate, & consequenter de frequentiori, aut quotidiano vitalis panis esu potest constitui: & propterea, quod negotiatores ipsos attinet, frequens ad Sacramentum percipiendam accessus, Confessoriorum secreta cordis explorantium iudicio est relinquendus, qui ex conscientiarum puritate, & frequentiæ fructu, & ad pietatem processu Laïcis negotiatoribus, & Conjugatis, quod prospicient eorum saluti profuturum, id illis præscribere debebunt. In Conjugatis autem hoc amplius animadvertant, cum beatus Apostolus nolit eos invicem fraudari, nisi fortè ex consensu ad tempus, ut vacent orationi, eos serio admoneant, tanto magis ob Sacratissimæ Eucharistiæ reverentiam continentiam vacandum, puriorique mente ad cœlestium epularum Communionem esse conveniendum. In hoc igitur Pastorum diligentia potissimum invigilabit, non ut à frequenti aut quotidiana sacre Communionis sumptione unicâ præcepti formulâ aliqui deterreantur, aut sumendi dies generaliter constituentur; sed magis quid singulis permittendum per se, aut Parochos, seu Confessarios sibi decernendum puret; illudque

omnino provideat, ut nemo à Sacro Convivio, seu frequenter, seu quotidie accesserit, repellatur, & nihilominus det operam, ut unusquisque dignè pro devotionis, & præparationis modo, rarius, aut crebrius Domini Corporis suavitatem degustet. Idem Moniales quotidie Sacram Communionem petentes, admonendæ erunt, ut in diebus ex earum Ordinis instituto præstitutis communicent; Si quæ verò puritate mentis eniteant, & fervore Spiritus ita incaluerint, ut dignæ frequentiori, aut quotidiana sanctissimi Sacramenti perceptione videri possint, id illis à Superioribus permittatur. Proderit etiam præter Parochorum, & Confessariorum diligentiam operâ quoque Concionatorum uti, & cum eis constitutum haberi, ut cum Fideles ad sanctissimi Sacramenti frequentiam (quod facere debent) accenderint, statim de magna ad illud sumendum præparatione orationem habeant, generatimque ostendant eos, qui ad frequentiore, aut quotidianam salutiferi cibi sumptionem devoto studio excitantur, debere, sive Laici negotiatores sint, sive Conjugati, sive quicumque alii, suam agnoscere infirmitatem, ut dignitate Sacramenti, ac Divini iudicii formidine discant Cœlestem Mensam, in qua Christus est, revereri, & si quando se minus paratos senserint, ab ea abstinere, seque ad majorem præparationem accingere. Episcopi autem, in quorum Diocesis viget huiusmodi devotio erga Sanctissimum Sacramentum, pro illa gratias Deo agant, eamque ipso adhibito prudentiæ, & iudicii temperamento alere debent, & ab eorum officio postulari sibi maxime persuadebunt, nulli labori, aut diligentia parcendum, ut omnis irreverentia, & scandalii suspicio in veri, & Immaculati Agni per-

reptione tollatur, virtutesque, ac dona in summentibus augeantur: quod abundè continget, si ii, qui devoto hujusmodi studio, Divina præstante gratia, tenentur, seque Sacratissimo Pane frequentius reficere cupiunt, suas vires expendere, seque probare cum timore, & charitate assueverint: Quibus Christum Dominum, qui se Fidelibus manducandum, & se pretium in morte tradidit, atque in cœlesti Regno se præmium est daturus, precatur Sacra Congregatio, ut suam opem ad dignam præparationem & sumptionem largiatur. Porro Episcopi, & Parochi, seu Confessarii redarguant asserentes Communionem quotidianam esse de jure Divino; doceant in Ecclesiis, seu Oratoriis privatis ex dispensatione, seu Privilegio Pontificis de manu Sacerdotis sumendam Sanctissimam Eucharistiam, nec eam ullo modo deferendam in crumena, aut secretò ad existentes domi, vel cubantes in lecto, præterquam ad infirmos, qui ad illam suscipiendam ad loca prædicta accedere non valeant, & ad eos, si ab Ecclesia deferatur, publicè, & cum pompa juxta formam Ritualis Romani; si verò ab Oratorio privilegiato, cum forma decenti. Curent etiam, ut circa Communionem in Feria sexta Parascevæ Missalis Rubricæ, & Ecclesiæ Romanæ usus serventur: Insuper admoneant nulli tradendas plures Eucharistiæ formas, seu particulas, neque grandiores, sed consuetas. Non permittant, ut venialium Confessio fiat simplici Sacerdoti non approbato ab Episcopo, aut Ordinario. Si Parochi, & Confessarii, etiam Regulares, aut quicumque alii Sacerdotes secus egerint, sciant Deo Optimo Maximo rationem reddituros esse, neque defuturam Episcoporum, & Ordinariorum justam, ac rigorosam animadver-

294 *Decretum de Commun.*

tionem in contraficientes, etiam Regulares, etiam Societatis Jesu, facultate ipsis Episcopis, & Ordinariis per hoc Decretum per Sedem Apostolicam specialiter attributa.

Et facta de præmissis omnibus, ac de verbo ad verbum relatione, Sanctitas sua approbavit, ac præsens Decretum typis dari, ac publicari voluit; In quorum, &c. Datum Romæ 12. Februarii 1679.

F. Card. Columna Præf.

S. Archiepiscopus Brancaccius Episc.
Viterbien. Secretarius.

Finis Tomi IV.